

ba býti delší, aniž by byla prací přes čas, jen když celková týdenní doba pracovní nepřesahuje 48 hodin. Další jest ustanovení § 114 nařízení č. 203 z r. 1935, v kterém jsou zejména stanoveny přestávky v práci, že nejdéle po pěti hodinách nepřetržité práce musí se poskytnouti řidiči přestávka aspoň $\frac{1}{4}$ hodiny; nejdéle po 3 hodinách nepřetržitého řízení motorového vozidla odpočinek 10—15 minut. Do pracovní doby se započítávají všechny úkony spojené se řízením, ošetřováním a udržováním vozidel, rovněž tak pracovní úkony určené zvláštními příkazy.

U řidiče najatého k osobním službám zaměstnavatele může býti prodloužena pravidelná pracovní doba až na 12 hodin denně. Hodiny, které převyšují 48 hodin týdně, nejsou pro ně prací přes čas a nemusí se za ně zvláště platiti. Noční

práce těchto zaměstnanců, najatých k osobním službám, je dovolena jen výjimečně, jde-li jen o případy ojedinělé, nepravidelně se vyskytující. Tato noční práce nemusí býti zvláště odměňována (srovnej rozhodnutí sbírky Vážný č. 10.076).

Pokud jde o nedělní klid těchto řidičů najatých k osobním službám, mají tito míti aspoň jednou týdně nerušený klid 18 hodin, který má zpravidla připadnouti na neděli. Je-li třeba pracovati v neděli, musí se zaměstnanci poskytnouti náhradní odpočinek všedního dne...

V ý p o v ě d n í l h ŭ t y zákonné jsou uvedené v § 1159 a), b), c) obč. z. Pravidelná výpovědní lhůta jest při smlouvě řidičské 14denní, když nebyla touto smlouvou od počátku určená do doby kratší, nebo případně delší; v těchto případech ovšem končí služební poměr projitím doby.

Z právní praxe.

Omezení při změnách pozemkového majetku v sudetském území.

Podobně jako u nás platí vl. nař. č. 218/38, stejně tak byla v sudetském území zavedena obdobná omezení, což jest pro nás důležitě zejména proto, póněvadž celá řada vlastníků sudetoněmeckých nemovitostí jest nyní na našem území. Jak z níže citovaného textu příslušného předpisu jest zřejmo, rozhoduje jen doba z á p i s u v pozemkových knihách, nikoli tedy doba, kdy příslušná smlouva byla uzavřena. Byly časté případy, že ještě před okupací došlo k platně uzavřené smlouvě, pro nedostatek soudního personálu však v době mobilisace nebyly zápisy v pozemkových knihách ještě provedeny a celý osud právního jednání nyní závisí na schválení říšskoněmeckými úřady. V takových případech bude nutno zkoumati i intertemporární účinnost níže citované normy, zejména s ohledem na to, kterým dnem pro to které místo předpis začal působiti a s ohledem na případná ujednání o přechodu nebezpečí s jedné smluvní strany

na druhou smluvní stranu (§§ 1048 a 1051 obč. zák.).

A n o r d n u n g

über den Grundstücksverkehr in den sudetendeutschen Gebieten

z 13. října 1938.

V dohodě s říšským ministrem pro výživu a zemědělství, říšským ministrem spravedlnosti a říšským ministrem vnitra nařizují pro sudetoněmecká území toto:

§ 1. ⁽¹⁾ Převod vlastnictví k nemovitosti, zřízení věcného práva, které opravňuje k používání výtěžků nemovitosti, jakož i každé ujednání, které se týká používání výtěžků, správy nebo závazku k převlastnění nemovitosti, potřebuje k účinnosti, aby bylo schváleno příslušným úřadem (schvalovacím úřadem). Zeizení podílů nemovitostních podléhá týmž omezením. Za podíl na nemovitosti jest pokládati také podíl na dědictví, k němuž náleží nemovitost.

⁽²⁾ Bylo-li schváleno obligační právní jednání (Verpflichtungsgeschäft), pokládá se schválení za uděleno také pro soluční právní jednání (Erfüllungsgeschäft) odpovídající tomuto obligačnímu právnímu jednání.

³⁾ Schválení může býti uděleno také s podmínkami (unter Auflagen).

§ 2. Schvalovacím úřadem jest okresní hejtman. V městech, které nepatří k žádnému politickému okresu, jest jím namísto

okresního hejtmána starosta (Bürgermeister).

§ 3. Rozhodnutí schvalovacího úřadu jest konečné.

§ 4. Odškodnění za škodu, která vznikne opatřením přípustným podle tohoto nařízení, se neposkytuje.

§ 5. Nařízení nabývá účinnosti od 1. října 1938.

Berlín, dne 13. října 1938.

Der Oberbefehlshaber des Heeres
von Brauchitsch.

Upozorniti jest, že v říšskoněmeckém právu užívá se slova »Grundstück« ve významu »nemovitost«, takže jest jím rozuměti nejen pozemky, ale i budovy na nich vystavěné, v našem smyslu tedy vůbec »nemovitosti«, jak také nařízení bylo shora přeloženo.

Jak musí postupovati nearijci, svěrují-li v sudetském území právní zastoupení advokátům.

Jak bylo uvedeno na str. 20 letošního ročníku Právní praxe, nesmí němečtí arijsí advokáti přijímati přímé zastupování tuzemských židovských stran nebo takových židovských stran, které uprchly ze sudetoněmeckého území.

Němečtí arijsí advokáti však zdráhají se převzít zastoupení i cizozemských židovských stran.

Proto se doporučuje v každém případě postupovati podle § 10, odst. 3 adv. ř., který zní:

»Einer zahlungsfähigen Partei, deren Vertretung kein Advokat freiwillig übernimmt, hat der Advokatenausschuss einen Advokaten zu bestellen, in welchem Falle dieser gegen Sicherstellung der Vertretungsgebühren die Vertretung übernehmen muss.«

Žádost jest podati k senátu vrchního soudu t. č. v Litoměřicích (an den Leiter des oberlandesgerichtlichen Senates in Leitmeritz).

Prakse při rozlukových žalobách.

Podle rozhodnutí n. s. z 21. dubna 1938, Rv I 2997/37 (Soudcovské listy, příloha rozh. č. 1342, Richterzeitung 1938/8) jest předpokladem zahájení řízení o žalobě na rozlučku vždy též průkaz státního občanství a není-li k žalobě připojeno osvědčení o státním občanství, trpí žaloba vadou, která brání řádnému rozhodnutí, pro kterou nemůže býti vydán platný rozsudek, neboť soudy musejí z moci úřední zkoumati státní příslušnost stran.

Toho jest tedy při žalobách rozlukových nyní přísně dbáti a osvědčení o státním občanství (nestačí domovský list) ihned k žalobě připojiti.

Z důvodů cit. rozhodnutí uvádíme:

»Československé soudy jsou oprávněny ve sporech o rozlučku manželství rozhodovati, pokud jde o československé státní občany, a, pokud jde o cizozemce, jen nepřičít-li se jejich zásah mezistátním úmluvám. Proto jsou československé soudy v každém rozlukovém sporu povinny hned při jeho zahájení a pokud se tak nestalo, v každém stadiu z moci úřední zkoumati občanství státní příslušnosti spor vedoucích stran, aby mohlo býti zjištěno, že sporná věc není vyloučena z jejich pravomoci; proto také žaloba je o rozlučku formálně podána jen, je-li již v ní osvědčeno, o jaké státní občany jde. Žaloba po této stránce nevyhovující trpí vadou, překážející aby o ní bylo řádně rozhodnuto a nemůže tedy býti základem platného rozsudku.

Státní příslušnost československá je řádně vykázána osvědčením příslušného okresního úřadu a je věcí strany, podávající žalobu, aby je předložila (§ 226 c. ř. s.).«

Cit. rozh. otištěno bylo též v úřední sbírce nejv. soudu pod č. 16870.

Pokud jde o žaloby rozvodové, žádají soudy i při nich průkaz o státním občanství.

Důkaz pravdy a zmateční stížnost.

V praksi se stereotypně opakují nedostatky návrhů na důkaz pravdy a zmatečných stížností. Rozhodnutí